

vedrørende tilbageholdelse af skibe og forbud mod anløb af dansk havn, påbud og forbud over for skibe meddelt i henhold til § 43 eller 43 a, stk. 1 eller 2, i lov om beskyttelse af havmiljøet, fastsættelse af skibes besætning og søfartslægers afgørelser om søfarendes og fiskeres helbredsmæssige egnethed til skibstjeneste. Bestemmelserne om det nye nævn indsættes i lov om sikkerhed til søs.

Det foreslås, at det nye Ankenævn for Søfartsforhold sammensættes af en formand, der skal være dommer, og et antal sagkyndige medlemmer. Under hensyn til karakteren af de sager, som nævnet skal behandle, er den hidtidige ordning med en dommer som formand for nævnet videreført. De sagkyndige medlemmer skal have kendskab til søfartsforhold, herunder tekniske, nautiske eller søfartsmedicinske forhold. Det er hensigten at fastsætte nærmere regler om nævnet og dets virksomhed i en bekendtgørelse, jf. stk. 7. Heri vil bl.a. indgå nærmere regler for udpegning af nævnets medlemmer, om formandens sammensætning af nævnet i de enkelte sager, om klagefrister mv.

Nævnets kompetence til at behandle sager foreslås afgrænset på samme måde som de tre hidtidige nævn. Der åbnes dog mulighed for, at økonomi- og erhvervsministeren vil kunne henlægge behandlingen af klager over andre afgørelser til nævnet. Endvidere udvides den adgang, som ministeren har til at fastsætte regler om klagebehandlingen, til også at omfatte tilfælde, hvor Søfartsstyrelsens kompetence til at træffe afgørelse ikke beror på delegation fra ministeren, men fremgår direkte af loven. Denne sontring forekommer ikke hensigtsmæssig på søfartsområdet, hvor Søfartsstyrelsen træffer langt hovedparten af afgørelserne direkte med hjemmel i loven. Der bør derfor også i disse tilfælde være hjemmel til at fastsætte nærmere regler om klageadgang, bl.a. i sager, der forudsætter en særlig sagkundskab. Antallet af klager til Økonomi- og Erhvervsministeriets departement har de seneste år ligget på ca. 15 sager årligt, hvilket ikke tyder på noget større behov for yderligere rekursmuligheder. Retsstillingen vil efter forslaget minde om retsstillingen på andre områder under Økonomi- og Erhvervsministeriet, jf. de ændringer af bolig- og bygningslovgivningen, som blev gennemført i sidste folketingsamling. Der henvises til lov L 2003 406 (FT 2002-03 A 4258, FF 5945, 8649 og 9539) og L 2003 458 (FT 2002-03 A 6422, FF 7928, 9740, 10475). Såfremt der måtte vise sig et behov herfor, vil klager over andre af Søfartsstyrelsens afgørelser kunne henlægges til ankenævnet.

Nedlæggelse af Eksamenskommissionen for Dykkere

Som led i forenklingen af råd- og nævnstrukturen foreslås det endvidere, at Eksamenskommissionen for Dykkere nedlægges. Hermed tilpasses dykkerområdet til den udvikling, der er inden for de øvrige maritime uddannelser.

Nedlæggelsen af Eksamenskommissionen for Dykkere medfører, at de fleste af eksamenskommissionens opgaver overtages af Søfartsstyrelsen. Det betyder, at det fremover vil være Søfartsstyrelsen, der sikrer kvaliteten af uddannelsen og de eksaminer, som afholdes af de to skoler, der uddanner erhvervsdykkere, Søværnets Dykkerskole og Erhvervsuddannelsescenter Midt, Viborg. Opgaven med selve udstedelsen af beviser for beståede eksaminer vil blive overdraget til skolerne, men Søfartsstyrelsen vil som hidtil udstede erhvervsdykkerbevis og føre registeret over eksaminerede dykkere, der tillige indeholder oplysninger om dykkernes efteruddannelser.

Ophævelse af lov om måling af skibe

Skibes tonnage skal måles med henblik på registrering, og en række sikkerhedskrav mv. beror på skibenes størrelse. Der er i dag to love om måling af skibe. Den ene er lov om måling af skibe fra 1954, jf. lovbekendtgørelse nr. 577 af 29. september 1988. Den anden er lov om skibsmåling fra 1977, jf. lovbekendtgørelse nr. 43 af 2. februar 1993. Skibe måles i dag efter 1977-loven, der som udgangspunkt gælder for alle skibe uanset længde. En række skibe er målt efter 1954-loven og har fortsat målebrev udstedt i medfør af denne lov, der fortsat er gyldige. Det findes imidlertid ikke længere hensigtsmæssigt at opretholde to love vedrørende måling af skibe, da 1954-loven kun har betydning for et meget begrænset antal skibe, og der ikke længere bliver målt skibe efter loven. Det foreslås derfor, at 1954-loven ophæves som led i regeringens regelforenklingsinitiativer. Lovforslaget indebærer, at de målebrev, der er udstedt efter loven for en række ældre skibe, fortsat bevarer deres gyldighed, indtil der eventuelt skal foretages en fornyet måling efter 1977-lovens regler.

3) Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Der er i 2003 afsat 25.000 kr. til Tilbageholdelsesnævnet, 65.000 kr. til Besætningsnævnet og 20.000 kr. til Helbreds-nævnet. Det vil sige i alt 110.000 kr. Der forventes en mindre besparelse ved sammenlægningen af de tre nævn. Beløbet til det nye nævn afholdes inden for Søfartsstyrelsens ramme. Sammenlægningen vil endvidere betyde en mindre administrativ